

Dosarul nr. 2rac-296/2022  
2-20138106-01-2rac-30122022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: D. Sușchevici)  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

## Î N C H E I E R E

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Svetlana Filincova  
Maria Ghervas  
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din Chișinău, în proces de faliment, intervenient accesoriu ÎM „Infocom” cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 noiembrie 2020, S.A. „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, din mun. Chișinău, în proces de faliment, intervenient accesoriu ÎM „Infocom” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 05 iunie 1998, S.A. „Apă Canal Chișinău” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 au încheiat contractul pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 4-003-33/01 din 05 iunie 1998.

A afirmat că, potrivit prevederilor pct. 3.1 al Contractului vizat, S.A. „Apă Canal Chișinău” și-a asumat obligația de a presta servicii de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate.

A specificat că, la rândul său, potrivit pct. 3.2.1., din Contract, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, și-a asumat obligația să achite costul apei consumate și evacuarea apelor uzate conform tarifelor fixate.

A menționat că, volumul de apă consumat și a apelor uzate a fost calculat în baza pct. 4.1. al contractului nominalizat, conform datelor înregistrate de contoarele instalate la branșamentele blocurilor locative și fixate în cartelele de evidență, semnate de ambele părți.

A relatat că, în baza facturilor fiscale eliberate de Operator, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, s-a obligat să achite serviciile prestate până la limita indicată în documentul înaintat spre plată. Incălcând

obligățiunile contractuale, pârâtul însă nu a achitat plata pentru serviciile acordate categoriei I-a de consumatori pe perioada octombrie 2016 - septembrie 2020, inclusiv, suma datoriei curente acumulate constituie 3 506 697,23 lei.

A comunicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, s-a admis cererea introductivă, s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procedura de insolvabilitate față de întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, iar în calitate de administrator al insolvabilității al debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, a fost desemnat dl Muntean Oleg.

A accentuat că, la 12 august 2016, S.A. „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de admitere a creanțelor, solicitând admiterea creanțelor în sumă de 5 845 679,86 lei cu titlu de datorie, validarea lor și includerea acestora în tabelul definitiv al creanțelor, la creanțe chirografare de rangul V.

Totodată a indicat, că instanța de judecată a validat S.A. „Apă-Canal Chișinău”, ca creditor chirografar de rangul V, valoarea creanței constituind suma de 5 845 679,86 de lei.

Prin încheierea din 30 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, s-a intentat procedura de faliment, prin care instanța de insolvabilitate a desemnat în calitate de lichidator, pe Muntean Oleg.

A afirmat că, în scopul redresării acestui litigiu, pârâtului i-a fost expediată prin intermediul unei scrisori recomandate, reclamația nr. 1200/5564 din 14 aprilie 2020 în sumă de 2 937 868,80 de lei, acumulată pentru datoriile curente, însă aceasta a rămas fără răspuns și executare.

A solicitat încasarea din contul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 în beneficiul S.A. „Apă-Canal Chișinău” a sumei debitoare în mărime de 3 506 697,23 de lei, acumulată pentru perioada octombrie 2016-septembrie 2020 și încasarea taxei de stat în mărime de 50 000 de lei, în total suma de 3 556 697,23 de lei.

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Apă-Canal Chișinău”, împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, în proces de faliment, intervenientul accesoriu ÎM „Infocom” cu privire la încasarea datoriei și s-a încasat din contul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 în proces de faliment în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” suma de 3 506 697, 23 de lei cu titlu de datorie și taxa de stat achitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 50 000 de lei, în total suma de 3 556 697, 23 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 11 februarie 2022, lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, în proces de faliment, Oleg Muntean a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

Prin decizia din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, în proces de faliment, Oleg Muntean și s-a menținut hotărârea din 27 ianuarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii

Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din Chişinău, în proces de faliment, intervenient accesoriu ÎM „Infocom” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, prin prisma 512 alin. (1), 514, 572 alin. (2) din Codul civil, art. 3 alin. (1), 25 alin. (1) și (6), 29 alin. (4) lit. e) și alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 și art. 51 alin. (1) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în coroborare cu actele cauzei, Colegiul a constatat că la data de 05 iunie 1998 a fost încheiat contractul pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 4-003-33/01.

Totodată, Colegiul a atestat că, potrivit pct. 3.1 al Contractului, S.A. „Apă Canal Chişinău” și-a asumat obligația de a presta servicii de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, iar potrivit pct. 3.2.1., din Contract, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, și-a asumat obligația să achite costul apei consumate și evacuarea apelor uzate conform tarifelor fixate.

În baza pct. 4.1 al Contractului pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate sub nr. 4-003-33/01 din 05 iunie 1998, volumul de apă consumat și a apelor uzate a fost calculat conform datelor înregistrate de contoarele instalate la branșamentele blocurilor locative și fixate în cartelele de evidență, semnate de ambele părți.

Actele cauzei denotă și faptul că, conform actului de control a datoriilor pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare din 02 noiembrie 2020, datoria curentă acumulată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din Chişinău, constituie suma de 3 506 697,23 de lei, pentru perioada octombrie 2016- septembrie 2020, inclusiv.

Raportând dispozițiile normelor materiale aplicabile speței, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul a considerat concluzia instanței de fond una corectă.

În acest sens, Colegiul a învederat că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din Chişinău.

Prin urmare, Colegiul a respins argumentele apelantului precum că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din Chişinău nu ar deține în evidența contabilă sumele invocate în acțiune, nu deține în evidență contabilă facturarea și achitățile populației, nu recunoaște datoria facturată de furnizor, iar la notificările furnizorului privind achitarea datoriei a fost expediat răspuns privind dezacordul cu suma invocată, pe motiv că, acumularea mijloacelor bănești nu are loc pe contul bancar al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din Chişinău, însă acestea se distribuie și se transferă de către intermediarul la decontări - ÎM „Infocom” direct pe contul reclamantului.

Or, conform materialelor cauzei se atestă faptul că potrivit prevederilor pct. 3.1 al Contractului pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate sub nr. 4-00333/01 din 05 iunie 1998, S.A. „Apă Canal Chişinău” și-a asumat obligația de a presta servicii de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, iar potrivit pct.3.2.1., din Contract, întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3, și-a asumat obligația să achite costul apei consumate și evacuarea apelor uzate conform tarifelor fixate.

Așadar, Colegiul a constatat în prezenta speță legalitatea soluției judecătorești de încasare de la pârâta/apelantă a sumei de 3 506 697, 23 de lei cu titlu de datorie, în condițiile în care Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din Chișinău nu a achitat plata pentru serviciile acordate categoriei a 1-a de consumatori pe perioada octombrie 2016 - septembrie 2020, inclusiv și pentru suma datoriei curente.

În consecință, Colegiul a apreciat ca fiind declarative argumentele invocate de apelantă care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste date nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.

Totodată, instanța de apel a calificat comportamentul apelantei drept o tentativă de distorsionare a adevărului în condițiile pretinsei calități de bună-credință, or, în acest mod apelanta confirmă că este în cunoștință de cauză vizavi de caracterul doar formal al argumentelor invocate în speță, lipsind suportul factologic justificativ suficient, ce ar exclude dubiile unui observator rezonabil vizavi de aspectele invocate.

Prin prisma art. 94 alin. Cod de procedură civilă, în condițiile în care reclamantul a avut câștig de cauză, Colegiul a menținut hotărârea instanței de fond și în partea cheltuielilor de judecată suportate în instanța de fond sub forma taxei de stat în sumă de 50 000 de lei.

La 06 decembrie 2022, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 septembrie 2022 și a expediat-o participanților la proces la 10 octombrie 2022, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d.21, vol. II), astfel, recursul declarat la data de 06 decembrie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 05 ianuarie 2023, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

La 20 ianuarie 2023, S.A. „Apă Canal Chișinău” a depus referință, prin care a solicitat a declara inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului.

Examinând temeiurile recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din mun. Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat